

MANIFEST

Ja des del segle XIX, Mallorca ha estat visitada i lloada per les aristocràcies europees i els viatgers romàntics. No és però fins als anys 60 quan autoritats franquistes i cacics locals decideixen imposar la indústria turística a una illa predominantment agrària. Des de llavors el turisme s'ha venut com el *manà* sagrat que trauria a les illenques del "retràs" en el qui vivien. Sota el discurs de què "Mallorca viu del i per al turisme" el xantatge a la població mallorquina ha estat continu. Ningú s'ha atrevit a oposar-se al relat hegemònic... Fins ara.

- **Ens han repetit que «el turisme genera treball i riquesa»** però la realitat és que els ingents beneficis de la indústria turística són gràcies al treball precari de milers de treballadores en les que no repercuteixen les suposades bondats del turisme. Cobram prop del salari mínim, tenim un contracte temporal (si tenim sort de tenir contracte) de 20h quan en fem 60 en jornades esgotadores i acceptam l'explotació laboral com un requisit més de la feina mentre anam i tornam de l'atur. Encara així hem d'estar agraïdes per poder deixar-nos la pell. Així mateix, l'especialització turística ha comportat la pràctica desaparició d'oficis vinculats a l'artesania, l'agricultura, l'indústria o la pesca fent inviable la recuperació d'altres sabers i economies.

Per si fos poc amb el xantatge laboral, també ens volen silenciades amb l'excusa de la creació de riquesa. Una riquesa que si bé és fruit del treball col·lectiu sols recau en unes cociades mans. Una classe hotelera local, d'origen franquista, reconeguda a nivell mundial i que junt amb touroperadors i fons d'inversió internacional han fet d'aquesta illa el seu laboratori d'operacions, la seva font d'ingressos que després emprenen la fuga cap a l'estranger. Per a més inri, l'anomenat retorn que deixa aquesta indústria és reinvertit després per les institucions en la pròpia promoció turística. El peix que es mossega la coa. Demostrant un cop més, l'empara política de la que disposa el sector i a la que tots els Governos s'hi troben submisos. **Fins aquí hem arribat.**

- **Ens han dit que «el turisme ha duit el progrés»** però a costa de qui i de què? Sota el parany del progrés s'ha consentit la destrossa de *sa roqueta* per terra, mar i aire. Quin és el progrés de tenir aeroports desproporcionats on arriben masses de turistes alhora que es rebutgen pasteres? On està el progrés de macro-autopistes en l'illa amb més cotxes per habitant d'Europa i un transport públic nefast? Per a qui el progrés de les mansions de luxe o per a lloguer turístic mentre no es té garantit l'accés a l'habitatge; línies d'alta tensió cap a zones turístiques mentre hi ha pobresa energètica; ampliació de ports per a iots i creuers mentrestant la posidònia i la pesca tradicional es moren... El progrés significa transformar foraviles en agroturismes de luxe, treballar per unes miques en hotels i xalets de luxe o deixar que els yachts i velers amb bandera de les caïman ocupin els nostres espais protegits? Idò nosaltres no ens pujam a aquest tren desbocat.

Tot un entramat d'infraestructures i serveis que paradoxalment no ens salven d'una completa dependència externa tant a nivell de consumibles com de consumidors. Si alguna d'aquestes dependències fallen, com podria ser l'abastiment energètic, el sistema turístic col·lapsaria i tota l'economia balear cauria. De què ens serviran llavors totes aquestes estructures megalòmanes quan esclati la bombolla turística? **Fins aquí hem arribat.**

- **Ens han dit que «el turisme és la indústria sense fums»** però ha demostrat ser ecològicament insostenible, fortament perjudicial pels ecosistemes i el principal responsable de la destrossa del territori. Ja al 2004 necessitàvem 14 arxipèlags com les Balears per a mantenir el ritme depredador del territori i recursos de l'economia turística. A més a més, el turisme és una indústria altament depenent del petroli i el carboni, insaciable en el consum d'aigua i catastròfica en l'impacte ambiental. Gasoductes, incineradores, depuradores, embassaments i dessaladores són peces indispensables per a posar en marxa el mega-resort turístic en el que ens hem convertit.

Els seus efectes poden arribar a ser perjudicials per a la salut pública ja sigui amb la contaminació atmosfèrica de cotxes de lloguer, avions i creuers, els problemes de renou i descans per al veïnat a les zones d'oci o amb l'escassetat d'aigua i la mala qualitat d'aquesta. Ni tan sols els espais naturals són aliens a la massificació que amenaça la seva fragilitat: des de l'erosió a les platges amb

els muntets de pedres a l'anihilació de la posidònia amb els fondejos i l'abocament d'aigües fecals. **Fins aquí hem arribat**

- **Ens han fet que creure que el turisme ens ha fet globals** però posar Mallorca en el mapa internacional ens ha costat a les illenques homogeneïtzar les nostres costums, banalitzar les nostres tradicions, marginalar la nostra llengua... El turisme ens ha duit a un suïcidi cultural. On si són internacionals són els capitals estrangers que venen a especular a les illes, fomenten la gentrificació i exporten els beneficis cap a paradisos fiscals. Així mateix, cal denunciar la hipocresia institucional que amb ordenances cíviques i segregació als barris ha promogut el pitjor dels racismes per a garantir la "pax" turística.

Tots aquests mantres han estat principalment proferits pels polítics, que tant de dretes com d'esquerres, han procurat legislar en pro del desenvolupisme turístic. Així com ser un dels principals publicistes del règim turístic. Tants uns com altres han accelerat o davallat la marxa segons els interessos econòmics però en qualsevol cas han estat els cans de bestiar del lobby hotelier, constructor i immobiliari. No ens podem fiar de qui anomena Turisme Sostenible a un model que va camí del col·lapse. Ara, ha arribat el torn de la societat de dir prou, fins aquí hem arribat. Si la seva indústria no té límits, la nostra paciència sí.

Aquesta és una lluita que ens implica a totes, per què totes hi perdem: des de els aparcaments il·legals de Cala Varques fins al fems acumulat de Sa Calobra; des de els xalets il·legals de Pollença fins a l'autopista de Lluçmajor-Campos; des de la gentrificació de Ciutat fins a l'esperpent de Canyamel; des de els apartaments de Cala Llamp fins al golf de Son Bosc; des de les cambres de pis fins al picapedrer i des de el botiguer de tota la vida fins al venedor ambulat que acaba d'arribar.

Ahir lluitàvem per Sa Dragonera, s'autopista Palma-Inca, Es Trenc... avui és Mallorca sencera i no podem esperar a que la salvin per nosaltres. Fins aquí hem arribat!